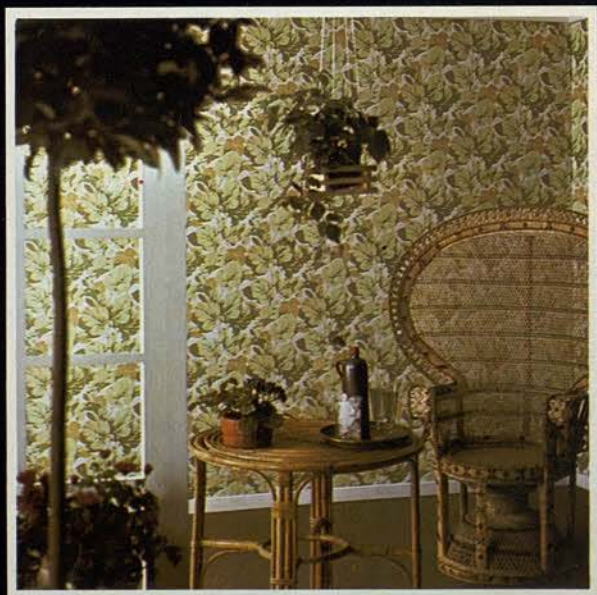

EXPO
EXPO

colowall

SARRIO

COMPANIA PAPELERA DE LEIZA, S.A.

Trofeo Internacional de la Industria 1975

EL CONCERT I EL GREGORIÀ

Fa pocs dies —ahir, només— que ens entretenièm en unes consideracions sobre una de les creacions més frívoles de la mentalitat musical d'Occident: l'opereta. Ara, l'actualitat concertística (audició de pàgines de Cant Gregorià pel Cor «Guillaume Dufay» a l'església de Sta. Maria del Mar —27 abril 1976—) ens posa en contacte amb el cant gregorià, una de les expressions més denses i riques de contingut espiritual, sorgides del mateix context cultural. En aparença, un univers contradictori; en realitat, el fruit de la deformació mental europea, que tendeix a transformar en espectacle una sèrie de manifestacions nascudes per a un altre fi, i destinades —per tant— a funcions totalment alienes al món de l'escena.

Notem: els «spirituals songs», crit d'angoixa de l'esclau negre dels estats del sud (Alabama, Georgia, Louisiana) dels U.S.A., els canten avui, en concerts, solistes i corals sense distinció de color. Hem assistit repetidament a concerts de jazz (terme contradictori, si n'hi ha) amb evident iugulació de l'arrel utilitària (la dansa i la participació col·lectiva) amb què espontàniament nasqué. Amb moltes danses populars passa quelcom de similar; perduda la seva «naturalitat» ètnica, han pujat a l'escenari com una relíquia museística curosament conservada.

Amb el gregorià, les conseqüències de l'actitud esmentada —en el fons, un acte més del sentit comercial d'Occident— són molt més xocants. Fins al Vaticà II —per fixar

una data— el gregorià fou un cant funcional, al servei de la Litúrgia. No entrem ara a discutir si la reforma unificadora portada a cap pels monjos de Solesmes —avui impugnada, per entendre que la codificació restà elàstica a la seva volada expressiva— fou oportuna o no, en relació als criteris adoptats per a la seva ordenació rítmica. El fet és que el gregorià constituï, als temples, un cant no diré viu però sí actiu. Era una manifestació vinculada a una estructura funcional concreta: la de la Litúrgia.

Retenguem uns punts: el gregorià tenia com a executant el clergat i, esporàdicament, els fidels. No tenia públic a qui dirigir-se. El seu destí era la divinitat; es dirigia a Déu. Ara, substituïda la seva comesa pel cant del poble, i canviat el llati pel que s'anomena llengua vernacle, el gregorià —perduda la seva vigència activa, la seva funció— ha entrat automàticament a l'esfera de l'espectacle en la seva varietat concertística. Hom podrà dir que les versions del gregorià ofertes a Solesmes o a Montserrat en tenien molt, d'espectacle; i és veritat, però en sentit traslúcid. Personalment, no recordo haver assistit a un concert, amb programes de «música» gregoriana. Ara, topem novament amb aquest cant profund i greu en un concert, al si d'un temple sense fidels. Es un gregorià destinat al públic, no a Déu. Serà, només, una mostra arqueològica?

MANUEL VALLS

ORFEO CATALÀ

Director: Lluís M.ª Millet

Subdirector: Lluís Millet

Audició núm. 1.137

EXTRAORDINARI CONCERT

POLIFONIA DEL BARROC I DEL RENAIXEMENT

PROGRAMA

I

El cant de la senyera	LLUÍS MILLET
Fantasiant Amor	JOAN BRUDIEU
Llir entre cards	JOAN BRUDIEU
Lamento d'Arianna *	C. MONTEVERDI
M. ^a Dolors Agell, contralt	

II

Cantata núm. 106 "Actus Tragicus" *	J. S. BACH
Conjunt instrumental	
M. ^a Dolors Agell, contralt	
Eduard Giménez, tenor; Enric Serra, baix	

Motet núm. 6 "Lloeu el Senyor" *	J. S. BACH
(a quatre veus mixtes i baix continu)	

* 1.ª audició per l'Orfeo Català

Direcció: LLUÍS MILLET

Divendres, 7 de maig de 1976, a les 21 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Despatx de localitats: A les taquilles del Palau de la Música Catalana, de 5 a 9 del vespre, dies feiners.

Exclusivament socis: Del 23 al 28 d'abril.

Públic: Des del dia 29 d'abril. El dia del concert, les localitats sobrees i les entrades generals seran venudes d'11 a 1 del matí i des de les 4 de la tarda.

EL PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Un llibre excepcional sobre l'obra
més representativa del Modernisme,
en una edició extraordinària i única,
documentada i profusament il·lustrada.

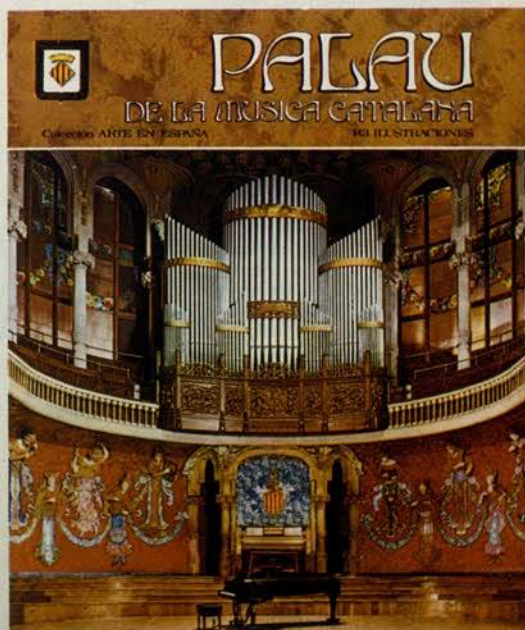
Una visió inèdita del Palau,
dins la col·lecció "Art a Espanya".

Textos d'Antoni Sàbat.

Edició en cinc idiomes:
català, castellà, francès, anglès i alemany.

130 pàgs. - 143 il·lustracions color.

El trobareu a les llibreries i al
"Servei d'Informació" del mateix Palau.

concerts

MÚSICA A MADRID

ABRIL

DIA 27

20 h. (Teatro Real). Quartet de Praga; obres de Beethoven, Bartok, Schubert.

DIA 28

21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «Halka» de Moniuszko.

DIA 29

21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «Halka» de Moniuszko.

MAIG

DIA 1

21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «Falstaff» de Verdi.

DIA 3

20 h. (Sala Fénix). Grupo Koan; dir.: José Ramón Encinar; obres de Maderna, Dallapiccola. — 21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «Falstaff» de Verdi.

DIA 4

20 h. (Sala Fénix). Grupo Sonda; dir.: Claudio Prieto; obres de Gerhard, Prieto, Lavilla, Hidalgo.

DIA 5

20 h. (Sala Fénix). Diabolus in Musica; dir.: Joan Guinjoan; obres de Coria, Cano, Benguerel, Guinjoan. — 21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «Los diablos de Loudun» de Penderecki.

DIA 6

20 h. (Sala Fénix). Pedro Espinosa, piano; obres de Barce, Bernaola, Cruz de Castro, González Acilu. — 21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «Los diablos de Loudun» de Penderecki.

DIA 7

20 h. (Sala Fénix). L.I.M. (Laboratorio de Interpretación Musical); obres de Villa Rojo, Marco, Papineau, Riviere.

DIA 8

20 h. (Sala Fénix). Grupo Glosa; obres de Guerrero, Garrido, Palacios, Barber.

DIA 12

19.30 h. (Institut Francès). Concours de guitarra.

DIA 13

21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «Atila» de Verdi.

DIA 15

21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «Atila» de Verdi.

DIA 20

19.30 h. (Teatro Real). Jean-Pierre Rampal, flauta; Robert Veyron-Lacroix, clave. — 21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «Mendi-Mendiyan» de Usandizaga.

DIA 22

21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «Mendi-Mendiyan» de Usandizaga.

DIA 26

21.30 (Teatro de La Zarzuela). «Otelo» de Verdi.

DIA 29

21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «Otelo» de Verdi.

JUNY

DIA 7

21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «L'or del Rhin» de Wagner.

DIA 9

21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «L'or del Rhin» de Wagner.

DIA 16

20.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «La Walkyria» de Wagner.

Nos dimos la mano...
él retuvo la mía
durante unos instantes.

Pasaron las horas
y no obstante un
agradable perfume
permanecía en mi mano.

Fue todo un presagio.
Fue el feliz presagio
de un gran amor...

LEGRAIN
PARIS

ROYALE AMBREE

*la colonia
que gusta
recordar*

vida musical

KECSKEMET. — Dues importantíssimes manifestacions pedagògico-musicals tindran lloc durant l'estiu d'enguany: el «IV Seminari Internacional Kodaly» i el «I Curs Superior per a Intèrprets de Piano i Violoncel», ambdós patrocinats per l'Institut Pedagògic Zoltan Kodaly. El «IV Seminari» se celebrarà del 18 de juliol al 14 d'agost; la seva finalitat bàsica serà la de presentar i analitzar les composicions de Kodaly en relació amb els principals corrents musicals del segle XX; tot això, enfocat amb un rigorós criteri en els aspectes teòrico-pràctics. La participació activa dels deixebles es diversificarà amb la pràctica de solfeig, cant coral, direcció de cors, metodologia, música de cambra, classes pràctiques, conferències i concerts. El material bàsic, objecte d'estudi i de treball, seran tots els volums de la Biblioteca Coral Kodaly (editats per Boosey i Hawkes). La inscripció es tancarà el dia 1 de maig. El «I Curs» es desenvoluparà de l'1 al 14 d'agost i està destinat bàsicament a estudiants universitaris i a artistes joves. La seva finalitat és d'aprofundir en la interpretació de les composicions de Kodaly i de perfeccionar el nivell artístic interpretatiu dels participants. El curs serà dirigit per eminents artistes hongaresos, amb la participació, a més, d'Andor Foldes (piano) i Miklos Perényi (violoncel).

VICTORIA. — Del 27 de juliol al 27 d'agost tindrà lloc una nova edició de l'«Acadèmia d'Estiu» a celebrar en la St. Michael University School. Hi podran participar estudiants i intèrprets des dels 16 anys d'edat i sense limitació pel que fa a l'edat màxima; serà requisit indispensable acreditar una formació suficient per participar activament en el curs que el candidat triï. Les modalitats inicialment previstes i el corresponent professorat són les que indiquem a continuació: Violí (Ruggiero Ricci, Rainer Kussmaul); Viola (Leslie Malowany); Violoncel (Jack Mendelssohn, Harvey Shapiro); Contrabaix (Jean-Mark Rollez); Guitarra (Javier Calderón); Cant (Phyllis Mailing); Piano (William Aide, Robin McCabe, Abbey Simon); Arpa (Greta Kraus); Flauta (Robert Aitken); Clarinet (Timothy Paradise); Composició (Rudolf Komorous); Música de cambra (Greta Kraus, Quartet Orford, Trio Stuttgart). S'impartiran classes superiors col·lectives, amb el complement de sessions en grups reduïts i classes particulars. El curs de cant se centrarà en el repertori comprès des del barroc fins a l'època actual, incloent-hi música per a veu i piano, veu i conjunt o orquestra de cambra. Per a tota mena d'informació (allotjament, beques, etc.) els interessats poden adreçar-se a: «St. Michaels University School, 3400 Richmond Road, Victoria, Canadà.»

música 76

MONTPELLIER. — Del 12 al 30 de juliol d'enguany se celebrarà la «III Académie de Musique Ancienne en Languedoc» destinada inicialment als intèrprets de qualsevol edat i de qualsevol país que tinguin un nivell suficient que els permeti d'interpretar les obres del programa del curs al qual s'inscriguin. L'objecte d'aquesta Acadèmia és el de donar a conèixer i practicar les tècniques instrumentals dels segles XVII i XVIII. Es disposa, per a això, d'autèntics instruments de l'època. Els professors dels diversos cursos seran: Scott Ross (clave i baix xifrat), Gilbert Bezzina (violí barroc), Arlette Heudron (orgue), Philippe Suzanne (flauta de bec, flauta barroca), Hazelle Miloradovitch (viola da gamba). Les obres objecte de pràctica i d'estudi en cada un dels cursos són les següents: *Violí barroc*: a) Couperin: Les Concerts Royaux, Les Goûts Réunis; b) Leclair: Sonata op. 1 núm. 4; c) Haendel: Sonata núm. 1; Bach: Sonata núm. 4 per a violí i clave, Partita núm. 3 per a violí sol. *Viola da gamba*: a) M. Marais: Suite núm. 5; b) Couperin: Suite núm. 2; c) Schenck: Sonata núm. 1 en re major; d) Bach: Tres sonates per a viola da gamba i clave. *Flauta barroca*: a) Hotteterre: L'Art de Pré-luder, Duos; b) Couperin: Les Concerts Royaux i obres diverses; c) C. P. E. Bach: Sonates; d) Telemann: Sonates; e) Haendel: Sonata per a flauta. *Flauta de bec*: a) Hotteterre: les mateixes obres esmentades anteriorment; b) Dieupart: Suites; c) Haendel: Sonates; d) Telemann: Sonates. *Clave*: a) Anglebert: Peces per a clave; b) Bach: Partites; c) Couperin: Premier Livre de Pièces de Clavecin; d) Scarlatti: Essercizzi per Gravicembalo. *Orgue*: a) Couperin: Messe des Couvents; b) Du Mage: Obres per a orgue; c) Correa de Arauxo: Tientos; d) Bach: Sona-

tes a trio, els 18 Corals de Leipzig. Per a tota mena d'informació els interessats poden adreçar-se al Secretariat de l'Acadèmia: 1, rue Joubert, 34000 Montpellier.

SENIGALLIA. — Del 4 al 9 de setembre se celebrarà el «V Concurs Internacional de piano i violí 'Città di Senigallia'» al qual poden participar tots els pianistes i violinistes que no superin l'edat de 36 anys. Les obres que integraran cada una de les modalitats són les següents: PIANO. Primera eliminatòria: a) Un estudi de Chopin, Liszt, o Toccata de Schumann; b) Un preludi i fuga d'una partita de Bach; c) Una obra a elecció del concursant, d'una durada màxima de deu minuts. Segona eliminatòria: a) Un estudi entre els de Rachmaninov, Scriabin, Strawinsky, Prokofiev, Casella, Debussy, Bartok; b) Una sonata de Beethoven, a excepció dels núms. 1, 5, 6, 10, 19, 20, 22, 24, 25; c) Una important composició romàntica; d) Una important composició contemporània, preferentment del país del concursant. VIOLÍ. Primera eliminatòria: a) Adagio i Fuga de la Sonata en sol major; b) Un temps d'un concert de Mozart. Segona eliminatòria: a) Una Sonata escollida entre les de Beethoven, Schumann, Brahms, Grieg; b) Una peça de virtuosisme d'una durada màxima de deu minuts, a elecció entre les de Wieniawski, Vieuxtemps, Sarasate, Tartini, Paganini, Txaiowsky, Ysaye, Saint-Saëns, Ravel; c) Una obra d'un compositor contemporani, preferentment del país del concursant; d) Un temps d'un concert, a elecció entre els de Mendelssohn, Max Bruch, Wieniawski, Saint-Saëns, Beethoven, Txaiowsky, Prokofiev, Bartok. Hi ha establerts dos primers premis de 500.000 L., dos segons premis de 300.000 L. i dos tercers premis de 150.000 L.

scherzo

AGUSTIN GONZALEZ ACILU

Va néixer a Alsasua (Navarra) el 18 de febrer de 1929. Estudià al Conservatori de Madrid on va tenir com a professors a Enrique Massó, Francisco Calés i Julio Gómez. L'any 1961 realitzà treballs de musicologia per al Conservatori de Pamplona. En 1963 estudià a París i a Venècia amb Ghedini. El 1964 assistí als cursos de Goffredo Petrassi a Roma i seguí els cursos de Darmstadt amb diversos mestres. De 1965 a 1967 fou professor del Conservatori de Madrid. Ha obtingut diversos premis i encàrrecs i les seves obres han estat difoses als principals centres musicals. L'obra d'Agustín González Acilu es distingeix per un disseny profund d'investigació de tots els elements sonors i també per un rigorós control de l'estructura. És particularment interessant la seva investigació en el camp de la fonètica aplicada a la música, terreny on ha produït moltes de les seves obres —d'entre les que cal mencionar «Oratorio Panlingüístico» que obtingué el Premi Nacio-

nal de Música 1973—. També ha escrit música per a teatre i ha desenrotllat labors didàctiques.

OBRES PRINCIPALS: A) Orquestra: «Tres moviments», «Oratorio Panlingüístico» (amb cinc solistes vocals i dos cors), «Interfonismos» (amb veus solistes). B) Conjunt de cambra: «Sucesiones superpuestas», «Contracturas», «Dilatación fonética» (amb veu solista), «Aschermittwoch» (amb veu solista), «Simbiosis» (amb veus solistes), «G. A. Bécquer 70» (veu i piano), «Serigrafonia» (amb veus solistes), «Ejercicio para voz» (veu i piano), «GGG in memoriam» (amb veu solista), «Homenaje a Pasolini» (amb veu solista). C) Instruments a solo: «Imatges» (guitarra), «Estructura per a 24 sons» (guitarra en quarts de to), «Tres moviments» (piano), «Presència» (piano), «Pulsions» (clavicèmbal), «Rasgos» (piano), «Hymnen an Lesbierinnen» (veu), etc.

T. M.

STEINWAY & SONS

BECHSTEIN

BLUTHNER

YAMAHA

FORSTER

NEUPERT

ORGUES

YAMAHA

WURLITZER

JORQUERA U PIANOS

Proveïdors del Palau de la Música Catalana, Joventuts
Musicals, Conservatoris i Entitats Musicals.

Recomana
la seva exposició

Ofereix
la seva experiència

Avgda. Francesc Cambó } Núm. 10
Avgda. Catedral }

Tels. 310 69 12 - 319 60 96 - Barcelona-3

RONISCH

ZIMMERMANN

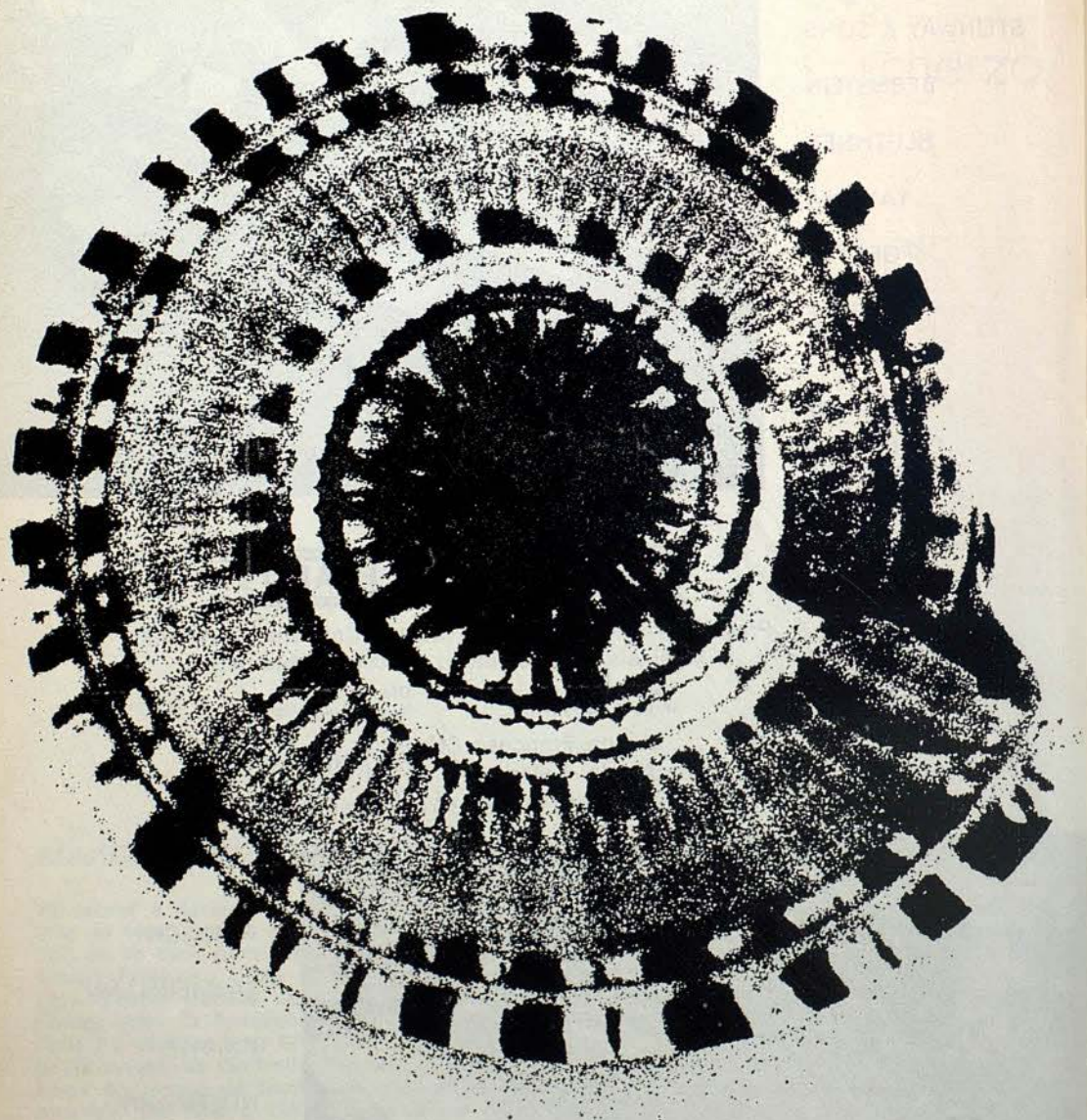
KNIGHT

HOFFMANN

RAMEAU

GEYER

SALES D'ESTUDI
I ASSAIG

VIETA
és
ALTA FIDELITAT

microcosmos

HIGINI ANGLÈS, MUSICÒLEG

Fa uns mesos, a la publicació «Storia e Letteratura» de Roma aparegué un ampli estudi sobre l'obra musicològica de mossèn Higiní Anglès. En una separata i en text català ens arriba una breu semblança de l'il·lustre músic tarragoní que devem al seu deixeble i continuador de la seva obra, Josep Maria Llorens. El fet no ens passa desapercebut en un moment en què la figura d'Higiní Anglès sembla que només sigui al record dels estudiosos i musicòlegs. Fet que, d'altra banda, ens caldria reconsiderar perquè Anglès fou un músic integral. Si bé bàsicament la seva obra de recerca, d'erudició i de publicació el féu mundialment conegut i acceptat al camp especialitzat de la musicologia, no podem oblidar tampoc la seva tasca en molts d'altres aspectes de la música. I la suma —de resultats i evidències sorprenents!— és la que ens fa veure l'home integral, el músic complet.

En un moment en què s'intenta de recuperar les fonts autèntiques de la música dels segles passats per a donar-li continuïtat i vigència actual, l'aportació de mossèn Anglès no pot restar oblidada. Ell féu molt per a la música. Potser la música encara no ha fet molt per a ell. I una bona reivindicació seria —ultra la d'impulsar des d'on calgui els estudis musicològics— la de reactualitzar la seva obra. Reeditar els seus estudis i posar-los a l'abast de tots els interessats. Continuar, no cal dir-ho, la seva tasca empresa i no concloua. I divulgar, definitivament, la seva figura i aportació a la història de la música i el seu pes específic com a intel·lectual català.

I si la música de Brudieu, Antoni Soler, Joan Pau Pujol, o Cabanilles, per exemple, és assequible ja més enllà dels arxius i manuscrits, la divulgació de tot un passat de la música catalana caldria que fos l'empresa més urgent en memòria d'aquesta gran figura que, seguint l'exemple de Pedrell, recuperà per a un país una part bàsica del seu patrimoni cultural.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

SNACK - BAR

SERVEI RAPID DE RESTAURANT DESPRES DEL CONCERT

PLATS COMBINATS

RESERVEU LA TAULA AL MATEIX BAR

*Tradició
en Alta
Cosmètica i
Perfumeria*

Especialistes en Cosmètica i Perfumeria des del 1928.

Passeig de Gràcia, 39 Tels. 216 01 21 - 216 01 46

Muntaner, 242 Tel. 228 58 19

Mestre Perez Cabrero, 6 Tel. 230 36 36

Santaló, 60 Tel. 228 76 52

disco-notícia

CASTELLS I RESIDENCIES DE BAVIERA. —

Acaba d'aparèixer una important col·lecció (11 àlbums, 22 discos) que mereix un toc d'atenció ben especial. La Col·lecció ha obtingut ja el Premi de la Crítica Discogràfica italiana i no hi ha cap dubte que mereix un reconeixement, tant per la novetat de la seva temàtica, tractament exquisit, selecció acurada com per la interpretació sempre sensible i amatent en cada cas.

Els innumbrables manuscrits que als segles XVIII i XIX posseïen els prínceps del Sud d'Alemanya tenen un inestimable valor: esperen encara la seva redescoberta. O, en altres termes, la difusió elemental d'unes obres prou importants que han restat empolsades en arxius o palaus i que mereixen una divulgació suficient com per poder-les valorar degudament. Aquestes composicions provenen d'una època de gran riquesa cultural, en la qual molts prínceps mantenien orquestres i òperes pròpies, compositors al seu càrrec amb una curiosa rivalitat per atreure's els millors músics del moment, més enllà dels propis termes fronterers. Danzi, Cannabich, Rosetti, Reicha, Fiala i Kalliwoda foren al seu temps mestres de capella altament apreciats que escriviren composicions per al prestigi i divertiment d'aquells que regnaven per la Gràcia de Déu. Les obres interpretades per a un ús concret —l'acompanyament de banquets, festes de caràcter familiar, visites i pompes fúnebres, solemnitats religioses— reviu en els nostres dies. És així com aquesta sèrie presenta aquests joells musicals que abraça una diversitat de gèneres molt extensa: simfonies, concerts, música de cambra, sonates i altres composicions. Per primera vegada han estat enregistrades. I això, a més del seu valor intrínsec, és ja una notable contribució a la història de la música, que requereix d'aportacions semblants per a ésser degudament entesa. El col·leccionista, l'erudit, l'investigador, l'amant de la música hi trobaran una font de coneixements indispensables i convindran a reconèixer l'atractiu enriquiment del repertori musical. D'altra ban-

da, aquestes gravacions ofereixen una excel·lent ocasió per a conèixer l'herència musical d'un país —i més concretament d'una àrea determinada de cultura pròpia— el pasat del qual posseeix una immensa riquesa musical.

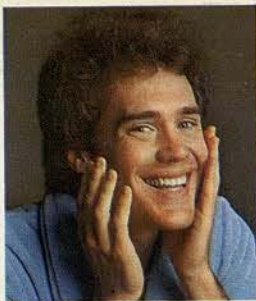
Junt a compositors pràcticament desconeguts com Ludwig Daser, Ivo de Vento, Balduin Lechner, Franz Lachner, Andreas Späth, Johan Andreas Amon, Joseph Recha... hi trobarem noms prou coneguts i prestigiosos com W. A. Mozart, Orlando di Lasso, Richard Wagner, Hans von Bülow o el mateix Peter von Winter.

Com no podia ser d'altra manera en una empresa similar, la interpretació ha estat confiada a veritables especialistes per tal de conferir la tònica de verosimilitud en cada aspecte. Els grups especialitzats col·laboren al costat de solistes coneixedors d'una època i uns instruments apropiats. Així, hem d'aplaudir les versions del Consortium Clasicum, el Concerto Amsterdam, la Capella antiga de Munic, la Filharmònica de Munic, el Quintet Danzi, o el pianista Werner Genuit, el violinista Jaap Schröder o el trompa Hermann Baumann.

Per la seva importància lògica, quatre dels àlbums esmentats han estat dedicats a Munic i els altres a Bayreuth, Baden-Württemberg-Donaueschingen, Oettingen - Wallerstein, Trun und Taxis, Nürnberg, Würzburg i Augsburg, tot formant així la visió panoràmica de la cultura musical bavaresa.

Hom hi ha de trobar moltes i agradables sorpreses com, per exemple, el coneixement d'un compositor tan important com Peter von Winter (1754-1825). En teníem ja referències concretes a través de Carl Maria von Weber, del pintor Ludwig Emil Grimm o del compositor Ludwig Spohr. La seva música té una qualitat indiscutible que pot aparellar-se amb la dels compositors més representatius de l'època.

La Col·lecció «Bayern's Schlösser und Residenzen» és un tribut a la música i honora la discografia actual amb la seva transcendent aportació.

Indispensable en su plan diario

Después del afeitado
es preciso incluir la acción
de un masaje con base científica,
que regenere y tonifique su cutis
duramente castigado.

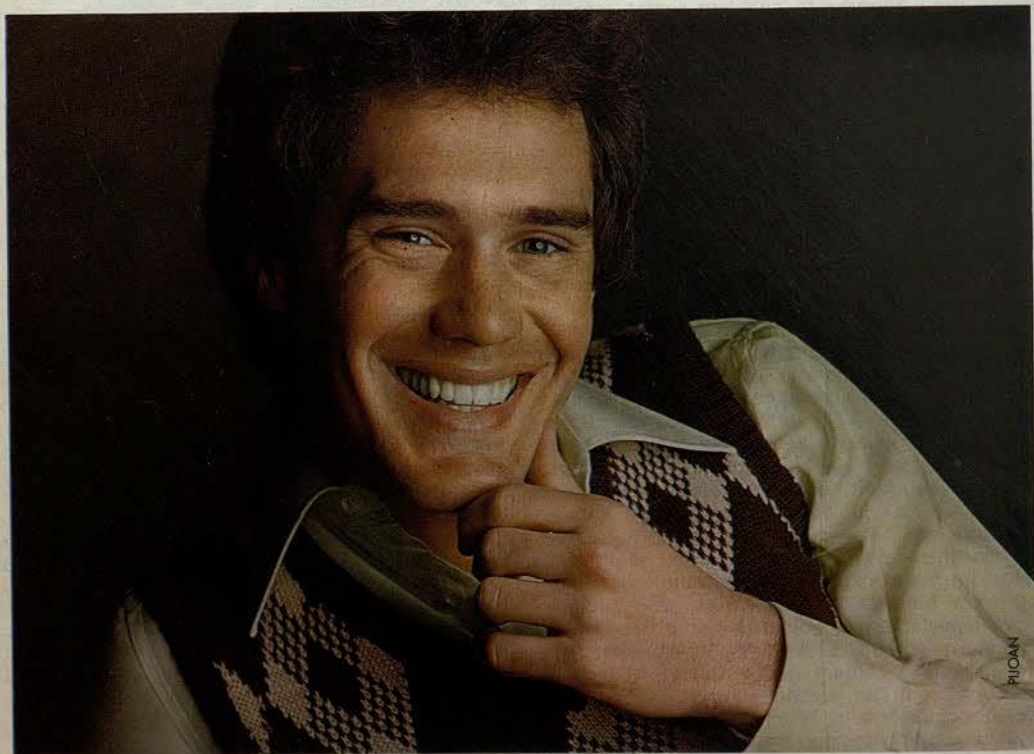

Sólo un masaje fresco,
y virilmente perfumado,
proporcionará a su rostro
el aspecto atractivo y dinámico
que predispone al éxito.

Floïd
punto final del afeitado

Floïd

HAUGRON CIENTIFICAL, S.A. Barcelona/Milán/Oslo/París/New York

discos

VICTORIA: Officium Deffunctorum. Cor de la Radiotelevisió espanyola. Dir.: Albert Blancafort. HISPAVOX HHS 20.

El número 21 de la col·lecció discogràfica de la música antiga espanyola és dedicat a Tomás Luis de Victoria amb el seu meravellós Ofici de Difunts i tres motets. Com escriu molt encertadament Roberto Pla, que ha dirigit aquesta producció, «prenent com a punt de partida la seqüència gregoriana dels Oficis de Difunts, Victoria presenta per a cada fragment la seqüència corresponent i la desenrotlla en contrapunt lliure tot fent-la passar per les diverses veus. I es curiós que per mitjà de notes retardades realitza un joc de dissonàncies fins a un punt inhabitual aleshores i per mitjà del qual assoleix el dramatisme desitjat». El deixeble de Palestrina obté en aquestes pàgines una de les més belles realitzacions polifòniques espanyoles del segle XVI.

Després de l'època de San Gerolamo, la personalitat de Victoria s'enforteix. Només el cant gregorià serveix de base i temàtica a les seves produccions que adquireixen, així, aquell caire de dramatisme i austeritat que li és característic. «Es importantíssim —diu el mateix Pla— adonar-se, per a comprendre l'obra de Victoria, que, en realitat, el que fa és superposar melodies gregorianes, establint així un gregorià polifònic, únic cas a la història de la música després dels primers assaigs de 'duplum' i 'triplum' de l'edat mitjana.»

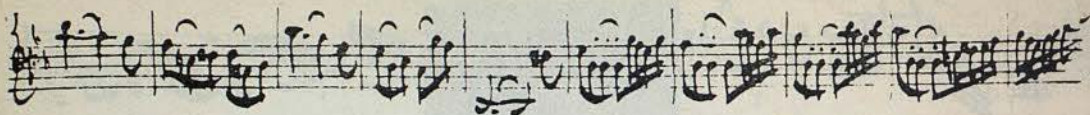
Capellà de cambra de l'emperadriu Maria, germana de Felip II, i organista de les Descalces Reials durant divuit anys, la seva darrera composició —escrita el 1603— és precisament aquest «Officium Deffunctorum» per als funerals de l'esmentada emperadriu. El Cor de la Radiotelevisió espanyola fa una interpretació magistral de l'Ofici de Difunts, de Victoria. Compacte, compenetrat, dúctil, amb un empastament perfecte i amb unes veus fresques i cultivades, els cantants revelen una identificació ideal amb l'obra de Victoria que, amb encert, Albert Blancafort ha sabut infondre a la perfecció. El disc, amb autèntic mereixement, obtingué el Premi Nacional del Disc 1975.

WAGNER: Lohengrin. James King, Gundula Janowitz, Gwyneth Jones, Thomas Stewart, Karl Ridderbusch. Cor i Orquestra Simfònica de la Radiodifusió de Baviera. Dir.: Rafael Kubelik. DEUTSCHE GRAMMOPHON 27 20 036.

Amb un repartiment excepcional (Karl Ridderbusch, Enric rei d'Alemanya; James King, Lohengrin; Gundula Janowitz, Elsa de Brabant; Thomas Stewart, Frederic comte de Brabant i Gwyneth Jones, Ortrud... sense oblidar els restants personatges), Rafael Kubelik ha bastit una prodigiosa versió del Lohengrin wagnerià. La tensió del drama, el lirisme, la força dels caràcters, la fidelitat a l'essència mateixa de l'impacte dramàtic, és posat en relleu amb una expertesa inqüestionable. La versió, per la seva categoria, pot agermanar-se a les produccions wagnerianes de Furtwängler o Knappertsbusch o a les més recents de Karajan, Solti o Böhm. Les comparacions no sempre són aclaridores, però intenten d'ésser aproximatives.

Wagner, «el crepuscle que hom ha pres per una alçada», segons l'afortunada frase de Debussy, és aquí recreat amb uns mitjans interpretatius de primer ordre. Lluny de la visió asèptica o erròniament apassionada, el criteri de Kubelik ens condueix a un món d'irrealitats que parteix de la mateixa realitat fins a convertir el mite en una escena humana, plena de calidesa i de sentiment. Es així, potser, com cal penetrar al món difícil i agosarat —encara que aparentment accessible— del dramatisme wagnerià que no es resigna a dibuixar uns trets o uns personatges, sinó que crea un univers que mor en ell mateix, en no tenir (per impossible) una continuïtat històrica.

Ja donem per descomptat que tots els afectats a la música, tenen una gravació —entre les diverses existents— del Lohengrin. Però si no fos així, no dubtem en recomanar la que avui presentem a la seva consideració. No en quedaran defraudats. — A. S.

guia de concerts

DATA	LOCAL	CONCERT
ABRIL		
27, dimarts 20 h.	Novomúsica	Alberto Nieto, piano. Obres del P. Soler, Chopin, Liszt, Pick-Mangsagalli, Montsalvatge, Albéniz.
21 h.	Palau	Michel Dalberto, piano. Obres de Beethoven, Scriabin, Schubert. (Patronat Pro Música.)
28, dimecres 20 h.	Palau	«Quintets espanyols». Quintet de Vent de la RTVE. Obres d'Angulo, Prieto, Marco, Benguerel, Echevarría. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
30, divendres 19.30 h.	Ateneu	Orquestra de Cambra de l'Ateneu Barcelonès.
21 h.	Palau	Aaron Rosand, violí. Gerard van Blerk, piano. Obres de Mozart, Beethoven, Kreisler. (Associació de Cultura Musical.)
21.30 h.	Liceu	«Der Zigeunerbaron» de J. Strauss (i dies 2 i 3 de maig).
MAIG		
2, diumenge 17.30 h.	Liceu	«Der Zigeunerbaron» de J. Strauss (i dia 3).
6, dijous 20 h.	Novomúsica	Carme Arall, soprano. J. Francisco Puig, piano. Obres de Falla, Toldrà, Grieg, Cilea, Puccini, Mascagni.
7, divendres 21 h.	Palau	Orfeó Català. Dir.: Lluís Millet. Solistes vocals. Conjunt instrumental. Obres de Millet, Brudieu, Monteverdi, Bach.
21.30 h.	Liceu	«Le chanteur de Mexico» de F. Lopez (i dies 9 i 11).
8, dissabte 17 h.	Conservatori Municipal	Duo de violins Polina Katliarskia - F. J. Comesaña; obres de Telmann, Aubert, Boccherini, Prokofiev.
19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. Eugen Istomin, piano. Obres de Blancafort, Beethoven, Dvorak. (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)
9, diumenge 11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. Eugen Istomin, piano. Obres de Blancafort, Beethoven, Dvorak. (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)
11, dimarts 20 h.	Novomúsica	Maria Palay, piano. Obres de Bach, Massià, Mompou, Albéniz, Scriabin, Scarlatti, Chopin.
21 h.	Palau	Quartet Cedron. (Club de Vanguardia.)
14, divendres 21.30 h.	Liceu	«Gipsy» de F. Lopez (i dies 16 i 18).

TEMPORADA 1975-76 - 27 abril 1976 - Núm. 19 - Edició de 15.000 exemplars.

Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3.er, 1.ª, B - Tel. 317 99 82/28 - Barcelona-3

Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3.er, 1.ª, C - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

© MMLB - Banco de Bilbao 73 B. A.B.E.N. 91672

El Banco de la Plaza Cataluña

Parfum Madame Rochas

PARIS

